

Assyrernes nederlag

Ugens vers

"Hærskarers Herre, Israels Gud, du som troner på keruberne! Du alene er Gud over alle jordens kongeriger. Du har skabt himlen og jorden" (Es 37,16).

Introduktion

En udmagret mand går barbenet sammen med sine to sønner. En anden familie har læsset alle deres ejendele på en oksekærre, der trækkes af udtærede okser. En mand leder oxen, mens to kvinder sidder i kærren. De mindre heldige har ingen vogn, så de bærer deres ejendele på deres skuldre.

Der er soldater overalt. En rambuk drøner mod byporten. Bueskytter på toppen af rambukken skyder på forsvarerne på murene. Der er døde mennesker alle vegne.

Vi spoler hurtigt frem. En konge sidder pompøst på sin trone, og modtager krigsbytte og fanger. Nogle af fangerne kommer frem for ham med deres arme i vejret, og trygler om nåde. Andre knæler eller kryber. Beskrivelser af disse scener med kongen begynder med ordene: "Sankerib, verdens konge, Assyriens konge" og fortsætter med udtryk som "sad på en *nēmedu*-trone og krigsbyttet fra byen Lakish blev præsenteret for ham" John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall* (Winona Lake, Indiana: Eisenbrauns, 1999), s. 137-138).

Denne billedserie, som en gang prydede væggene i Sankeribs palads, findes nu i det britiske museum. Hvor har de en mægtig historie at fortælle om Guds bekendende folks skæbne!

Ugens tekster

- Es 36,1
- Es 36,2-20
- Es 36,21-37,20
- Es 37,21-38
- Es 38-39

Betingelser

2 Kong 18,13
2 Krøn 32,1
Es 36,1

Hvad skete der med Juda?

Da den troløse Akaz døde og hans trofaste søn Hizkija overtog magten, arvede Hizkija et rige, som havde mistet deres fulde selvstændighed. Juda havde købt assyrisk hjælp mod Syriens og det nordlige Israels alliance, og var tvunget til at betale beskyttelsespenge i form af skat til Assyrien (se 2 Krøn 28,16-21). Da assyrerkongen Sargon II døde på en fjern slagmark, og blev efterfulgt af Sankerib i 705 f.Kr., virkede Assyrien sårbar. Både assyriske og bibelske kilder viser, at Hizkija greb denne anledning til at gøre oprør (se 2 Kong 18,7), og tog en aggressiv lederrolle i en anti-assyrisk revolte blandt de små nationer i hans område.

Men desværre havde Hizkija undervurderet Assyriens modstandskraft. I år 701 f.Kr., da Sankerib havde undertrykt andre dele af riget, gik han med ødelæggende kraft til angreb på Syrien-Palæstina og raserede Juda.

2 Krøn 32,1-8

Hvordan forberedte Hizkija sig på et opgør med Assyrien?

Da Hizkija så, at Sankerib havde til hensigt at tage Jerusalem, hovedstaden, foretog han omfattende forberedelser til en konfrontation med Assyrien. Han styrkede sine forsvarsværker, udstyrede og organiserede sin hær, og forstærkede sikkerheden omkring Jerusalems vandforsyning (se også 2 Kong 20,20; 2 Krøn 32,30). Den fantastiske vandedning ved Siloa, som bærer en inskription, der fortæller, hvordan den blev bygget, dateres mest sandsynligt til Hizkijas forberedelser på en eventuel belejring.

Militær og organisatorisk ledelse var vigtig; men Hizkija sørgede også for åndelig ledelse, og forsøgte at styrke folkets moral i denne farlige tid. "Judas konge havde besluttet at gøre, hvad han kunne for at bekæmpe fjenden. Da han havde gjort alt, hvad der stod i menneskelig magt, samlede han sine styrker og opfordrede dem til at være ved godt mod" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 171).

Til eftertanke

Hvorfor gjorde Hizkija selv en så stor indsats og mange forberedelser, hvis han havde så stor tillid til Gud? Var hans indsats et udtryk for manglende tro? Læs Fil 2,12-13 mht. at samarbejde med Gud, som giver kraft til, at vores indsats virkelig vil lykkes.

Propaganda

Es 36,2-20

Assyriens herskere var ikke alene brutale, de var også intelligente. Deres mål var rigdom og magt, ikke kun ødelæggelse (sml. Es 10,13-14). Hvorfor bruge kræfter på at tage en by med magt, hvis man kan overtale indbyggerne til at overgive sig? Mens Sankerib havde travlt med at belejre Lakish, sendte han sin kommandant, en højtstående officer, for at indtage Jerusalem ved hjælp af propaganda.

Es 36,2-20

2 Kong 18,17-35

2 Krøn 32,9-19

Hvilke argumenter brugte kommandanten for at skræmme Juda?

Kommandanten kom med en række overbevisende argumenter. I kan ikke stole på, at Egypten vil hjælpe jer; for hun er svag og utilregnelig. I kan ikke stole på, at Herren vil hjælpe jer, for Hizkija har gjort ham vred ved at fjerne hans offerhøje og andre i hele Juda, og bedt folket om kun at tilbede i Jerusalem. Herren er faktisk på Assyriens side, og har sagt til Sankerib, at han skal ødelægge Juda. I har ikke engang nok trænedede mænd til at styre 2000 heste.

Overgiv jer og undgå belejring med sult og tørst. I vil blive behandlet godt. Hizkija kan ikke redde jer, jeres Gud kan ikke redde jer, for ingen andre guder har kunnet redde deres nationer fra Assyrien.

Kommandanten var meget overbevisende, fordi han langt henad vejen havde ret. Han havde yderligere to argumenter, som forblev usagt. Han var netop kommet fra Lakish, 50 km derfra. Der viste assyrerne, hvad der skete med en forskanset by, der vovede at yde modstand. For det andet havde han en stor hær af soldater med sig (Es 36,2). Samaria, det nordlige riges hovedstad, var allerede bukket under (se 2 Kong 18,9-10). Med kendskab til andre byers og hærs skæbne havde judæerne ingen grund til at tvivle på, at Jerusalem var dødsdømt (sml. Es 10,8-11). Kommandanten havde også ret i, at Hizkija havde ødelagt flere offersteder for at centralisere tilbedelsen i templet i Jerusalem (2 Kong 18,4; 2 Krøn 31,1).

Guds indgriben var det eneste håb, hans folk havde tilbage. Men havde denne reform gjort Herren vred? Ville han, og kunne han frelse dem? Det var op til Gud at besvare det spørgsmål!

Til eftertanke

Har du nogensinde været i en situation, hvor alt – ud fra et menneskeligt synspunkt – syntes at være tabt? Hvad var din eneste udvej? Overvej at dele din erfaring med klassen på sabbatten, hvordan blev situationen klarere, og hvad blev det endelige resultat?

Es 36,21-37,20

Rystet men ikke svigtet

2 Kong 18,
37-19,4

Hvilken effekt havde kommandantens dygtige tale på Hizkija og hans embedsmænd?

Es 36,21-37,4

Rystet i sit inderste og i sin store nød vendte Hizkija sig til Gud. I ydmyghed bad han om Esajas' forbøn, den profet, som hans far havde valgt ikke at lytte til.

Es 37,5-7

Hvordan opmuntrede Gud Hizkija?

Budskabet var kort, men tilstrækkeligt. Gud stod på sit folks side. Esajas forudsagde, at Sankerib ville høre et rygte, der ville aflede hans opmærksomhed fra et angreb på Juda. Det gik øjeblikkeligt i opfyldelse.

Sankerib, som midlertidigt var frustreret, men på ingen måde havde opgivet, sendte følgende truende budskab til Hizkija: "Lad ikke din Gud, som du stoler på, forføre dig, så du siger: Jerusalem bliver ikke givet i Assyriens konges hænder... Blev de folk, som mine fædre ødelagde, reddet af deres guder?" (Es 37,10.12; se også 2 Krøn 32,17).

Denne gang gik Hizkija direkte til templet og bredte budskabet ud for Herrens ansigt, han, "som troner på keruberne" (Es 37,14-16).

Es 37,15-20

Hvordan udtrykker Hizkijas bøn, hvad der stod på spil i Jerusalem under denne krise?

Sankerib havde direkte angrebet Hizkijas stærkeste forsvar: hans tro på Gud. Men i stedet for at give efter appellerede Hizkija til Gud om at vise, hvem han er, "så alle kongeriger på jorden kan vide, at du, Herre, er den eneste Gud" (Es 37,20).

Til eftertanke

Læs Hizkijas bøn i Es 37,15-20. Hvilket aspekt ved Gud fokuserer han på? Hvilket princip kan vi se i denne bøn, som kan opmuntre og styrke os til forblive tro, når vi udsættes for kriser i vores liv?

Resten af historien

Es 37,21-38

Ifølge Sankeribs annaler indtog han seksogfyrre befæstede byer, belejrede Jerusalem, og tog jøden Hizkija til fange "i Jerusalem i hans kongelige palads som en fugl i bur" (James B. Pritchard, *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, s. 288). Men på trods af hans hang til selvforherligende propaganda, kunne han ikke på nogen måde påstå at have indtaget Jerusalem. Med tanke på Sankeribs store magt og grusomhed er dette ganske forbløffende.

Forskere er enige om, at selv uden de bibelske gengivelser er det nærliggende at tænke, at der må være sket et mirakel. Sankerib udsmykkede væggene i sit palads med relieffer, som levende beskrev hans vellykkede belejring af Lakish. Hvis ikke Gud i nåde havde grebet ind, ville disse relieffer have vist Jerusalems belejring i stedet. Sankerib fortalte ikke resten af historien; men det gør Bibelen.

Es 37,21-37

Hvori består resten af historien?

Som svar på tillidsfulde Hizkijas bøn sendte Gud ham en fuldstændig forsikring, som koger over med smeltet vrede imod den stolte assyriske konge, som havde ovovet at slå den guddommelige kongernes Konge i ansigtet (Es 37,23). Gud opfyldte øjeblikkeligt sit løfte om at forsvare Jerusalem (2 Kong 19,35-37; 2 Krøn 32,21-22; Es 37,36-38).

En stor krise kræver et stort mirakel, og det var i sandhed et stort mirakel. Antallet af faldne var stort: 185.000. Sankerib havde intet andet valg end at vende hjem, hvor han mødte sin egen død (sml. Esajas' forudsigelse i Es 37,7-38).

"Hebræernes Gud havde sejret over den stolte assyrer. Herren var blevet æret i nabofolkernes øjne. Jerusalems indbygges hjerte fyldtes af hellig glæde" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 174-175). Hvis Sankerib havde erobret Jerusalem, ville han have bortført indbyggerne på en sådan måde, at Juda ville have mistet sin identitet, ligesom det nordlige Israel gjorde. Og ud fra den synsvinkel ville der ikke længere være noget jødisk folk, som Messias kunne fødes i. Deres historie ville have standset der og da. Men Gud holdt håbet i live.

Til eftertanke

Hvad vil du svare en, der ikke endnu tror på Bibelen og Bibelens Gud, og som spørger: var det retfærdigt, at disse assyriske soldater, som tilfældigvis var født, hvor de var, alle samme skulle dø på denne måde? Hvordan forstår du selv Guds handling i denne situation?

I medgang og modgang

Es 38-39

Begivenhederne i Esajas 38 og 39 (2 Kong 20) fandt sted omtrent på samme tid, som Gud befriede Hizkija fra Sankerib, selv om befrielsen, som den beskrives i Es 37 (2 Kong 19), endnu ikke var sket. Både Es 38,5-6 og 2 Kong 20,6 viser, at de stadigvæk stod over for assyrernes trussel.

”Satan var fast besluttet på at gennemføre både Hizkijas død og Jerusalems fald. Han har utvivlsomt regnet med, at hvis Hizkija var ude af billedet, ville hans bestræbelser for at reformere ophøre, og Jerusalems fald kunne meget lettere gennemføres“ (*The SDA Bible Commentary*, 4. bd. s. 240).

Hvad fortæller citatet ovenfor om, hvor vigtigt det er for Guds folk at have dygtige ledere?

2 Kong 20,8-11
Es 38,6-8

Hvilket tegn giver Herren Hizkija for at styrke hans tro?

Ved at afvise tilbuddet om tegn fra Gud (Es 7), startede Akaz den række af begivenheder, som førte til problemer med Assyrien. Men nu havde Hizkija bedt om et tegn, og derfor gav Gud ham styrke til at møde den krise, Juda stod i. At få skyggen på Akaz' solur til at bevæge sig ti streger tilbage, var kun muligt ved et mirakel.

Babylonierne studerede himmellegemernes bevægelser og nedskrev nøjagtigt deres iagttagelser. De havde lagt mærke til solens besynderlige opførsel og undret sig over, hvad det betød. At kong Merodak-Bal'adan sendte udsendinge af sted på dette tidspunkt, er ingen tilfældighed. Babylonierne havde hørt om forbindelsen mellem Hizkijas helbredelse og det mirakuløse tegn.

Vi ved nu, hvorfor Gud brugte dette tegn. Ligesom han senere brugte stjernen over Betlehem til at lede vismænd fra Østen, brugte han en bevægelse i solen til at sende budbærere fra Babylon. Dette var en enestående anledning til at fortælle dem om den sande Gud. Merodak-Bal'adan tilbragte hele sin karriere på at opnå uafhængighed fra Assyrien. Han havde brug for stærke allierede. Det forklarer hans motivation til at kontakte Hizkija. Hvis solen bevægede sig på Hizkijas befaling, hvad kunne han så ikke udrette mod Assyrien?

Til eftertanke

Hvad medførte det, at Hizkija misbrugte anledningen til at ære Gud overfor babylonierne (Esajas 39)? Har vi en tendens til at fokusere på os selv i stedet for at vidne, når vi er sammen med andre?

Til videre studium

"Skyggen på soluret kunne kun gå ti streger tilbage, hvis Gud greb direkte ind, og dette skulle være tegnet på, at Herren havde hørt Hizkijas bøn. 'Og profeten Esajas råbte til Herren, der så lod skyggen gå de ti trin tilbage, som den allerede var gået ned på Akaz' solur' (2 Kong 20,11) ...

Da ambassadørerne fra det fjerne land kom, fik Hizkija en glimrende anledning til at ophøje den levende Gud. Han kunne uden mindste vanskelighed have fortalt dem om Gud, som opretholder alt det skabte, og som havde været så nådig at spare hans eget liv, da alt håb var ude.

Men Hizkijas hjerte blev stolt og forfængeligt, og for at kaste glans over sig selv lod han de fremmedes grådige blikke betragte de rigdomme, som Gud havde skænket sit folk. Kongen 'viste dem skatkammeret med sølvet og gullet, balsamstofferne og den fine olie, og han viste dem hele våbenkammeret og alt, hvad han havde i forråds-kamrene. Der var ikke det, Hizkija ikke viste dem i hele sit palads og i hele sit rige' (Es 39,2). Han gjorde det ikke for at ære Gud, men for at ophøje sig selv i de fremmede fyrsters øjne" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 167.168).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvad er ligheden mellem Satan og den assyriske kommandant? Siger han sandheden, når han siger, at du har syndet (Zak 3,1)? Hvordan svarer Gud? Se Zak 3,2-5. Hvad er dit eneste håb mod hans beskyldninger? Rom 8,1.**
- 2. Standser Satan sine beskyldninger, når du er blevet tilgivet? Se Åb 12,10. Hvordan er Satans beskyldninger, når han efter, at du er blevet tilgivet, bliver ved med at påstå, at du tilhører ham på grund af din synd? Se 5 Mos 19,16-21 (lov imod falske vidner).**

Resumé

Som svar på en trofast konges råb frelste Gud sit folk og viste, hvem han er: Israels almægtige konge, som styrer jordens skæbne. Han udrydder ikke alene dem, der forsøger at udrydde hans folk, men han giver også andre muligheder til at blive hans folk, selv når de er "babyloniere".

